

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXI. An in viraliber specie Christus insit Totus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

cebuntur. 3. Kemnitius. *Hic est Sanguis novi Testamenti, quod includit in se pactum remissionis peccatorum. Vnde; Qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.*
4. Kemnitius. in Liturgia sunt preces pro remissione peccatorum. Sique venialia delectantur non posset & mortalia?

A V T O R. Eucharistia est principaliiter, nutritre animas & præseruare à peccatis; non, peccata delere. Præparatio ad eam est Poenitentia iusta. 1. S Scriptura teste in meo Antichristo, p. 3. q. 25. 2. Traditione, Patrumque Consensu testis. Vnde in Liturgiis Diaconus proclamans, *Sancta Sanctis*, infideles & Gatemenos exire, & in expiatos non adire Synaxi iubebat teste Chrysostom. 61. ad Antioch. Iustino in Apologia. 2. Cyprianus, Ambrosius, &c.

3. R A T I O suadet. 1. Euch. est Sacrementum à ceteris diuersum; ergo & proprium habet effectum nutriendi. Nam & Lutheranus Baptismi est abluere originale: Absolutionis, remittere actuaria: Calu. vero est Baptismi p. fidē remittere peccata per omnē vitā facta reliquā: Ecquid igitur Cœna opus ad remissiōnē? 2. Quia mos peruetus est post Baptismum continuò dare Eucharistiam, teste Cyrillo Ierol. in Mystagog. 3. Cum sola fides iustificet apud Luthero Caluinistas; quid Synaxi opus?

D I C O A D I. Q u o d p r i m u m v o c a t Christ⁹, iustificat; at deinceps cibat.

A D II. Nearceantur, data potestas extremiendi prius peccata; quæ remitti abolutione certum est: at qui le sat digna disposuerit, certus est nemo.

A D III. Testamentum tristariam capit; 1. Pro Voluntate testatoris. 2. Pro hæreditate cernenda. 3. Pro

instrumento literarum, quod est & signū Voluntatis, & causa adeundæ hæreditatis. Ita Eucharistia repræsentat mortem Christi pati, & applicat nobis meritum factæ remissionis, quam repræsentat in Commemoratione passionis.

A D IV. Prodest Eucharistia ad remittenda mortalia peccata nobis ignorata; Et ad persoluendam pœnam confessorum peccatorum. Et ad venialia dimittenda. Proin peccata mortalia potest delere Eucharistia; sed non est ad hoc primariò instituta.

Q V A E S T I O L X I F.

*An Vraque Species sit necessaria sic,
quò totus in ea sit Christus?*

LUTHERVS, Declaratio sermonis de Coena. Non dixi, nec confui, nec est intentio mea; ut Enus, aut aliquis Episcopi propria autoritate incipiatur alicui Vraque Species porrigeret. Nisi ita præcipitur in Concilio Generali. 2. In Affect. art. 16. Consultum mihi videtur nunc et non modo per Concilium, sed quilibet Episcopus, etiam in initio Papa, Christum fecutum in Evangelio, rursum Vramque latet daret. 3. In formula M illa: Si quo Concilium statuerat Vramque, non nequaquam Vri vramque videremus: sed in despediture Concilii affectati sunt Vna, aut neutra, & minime Vraque uti vellentes, ma editi in uniuersos, quicunque potestate Concilii Vraque vterentur. Cochlaeus in Sep. capite c. 23. notat 36. Lutheri hanc te contradictiones.

II LUTHERVS in eadem declar. ait. 1. Non necesse dari laicos Vramque. 2. Lib. Capt. Bapt. cap. 1. Sacerdotes iure diuino teneri, ut petant Vramque: Laicos tamen liberum esse, ut petant unam Vramque, aut neutram. 3. In Affect. art. 16. Qui Vramque neque sunt imperiale, si omittunt desiderare, impoesse: LUTHERANI viginti necessitatem Vramque.

S V A S I O N E S vide infra quest. 65.
III. LUTHERVS, Anato IV. CHRISTVS sit sub Vramque, variat. 1. Affect. articulo 16 ait. Totum esse in qualibet. 2. In Inform adamicum, id est Comitantiam. 3. Lib. ad Waldenses, fratres se tollere aliquos ait, & dissimilat questionem. 1. LUTHERANI, ut He huius negat Comitantiam: Hamelmannus ait esse diabolicum inuentum: Illyricus item &c. 2. Alii, v. Brenius, in Confess. Wittenb. Kemnitius, &c. Totum efficiunt in qualibet specie:
Qq. 3 si que

Sicque dicitur coguntur ob Ubiquitatem suam. 3. Alii, ut Lutherus postea, MELANCHTHONUS, 10. Confessio Aug. hanc questionem dissimulant.

4. CALVINUS cum suis Concomitantiam & ridet, & impugnat. Inst. I. 4. c. 17. §. 18.
33. 47.

SVAVENT illis. 1. CALVINUS. Quod obtendunt Concomitantiam nimis frivolum est; cum symbola, quibus includuntur, ita distincta sint. 2. §. 31. Si ipsa illa Cocomitantia negetur, quid facient? Quis sanus & sobrius Christi Corpus Christum esse sibi persuadeat? 3. §. 24. Dominus panem ostendens Corpus suum esse dicie; Calicem dnm ostendit, Sanguinem vocat. Humanariorum audacie contra reclamat, Panem esse Sanguinem, Vinum esse Corpus. Ac si Dominus nulla causâ Corpus suum à Sanguine & verbis & signis distinxisset. Et unquam fando nudum eber, Corpus Christi aut Sanguinem Deum & Hominem appellari? Sanè si designare se Tatum volueret, dicere poterat, Ego sum; non autem, Hoc est Corpus meum.

AUTOR. Christus totus est in qualibet specie. 1. Sic tria Cœilia Generalia, Constantiense, Florentinum, Tridentinum, ex evidentia S. Scripturaræ quam vide in meo Anti bristop. p. 3. q. 26. 2. Sic vniuersalis Patrum Conensus; B. Andreas ait: Agnum immaculatum quotidie immolari, & à populo māducari. Origenes: Illi dicimus, DOMINUS non sum dignus. Hilarius ait: Manducatione fit, ut Filius Dei in nobis sit. Cyr. Ierosol. ait, Nos esse Christophorus: summum Regem sumi; caue ne in terram excidat, &c. Quare qui Concomitantiam negant, sedadauerit sumere afferant necesse est. 3. Miracula cerebra Veritatem Totalitatis attestantur.

DICO AD I. Symbola sunt distincta, non ideo tamen & Res: nisi quod Res diuersæ significantur.

AD II. Negentur & S. Scripturaræ, & Patrum consensus, &c.

AD III. Mendacia fundit, nos dite, Panem & Sanguinem, &c. Corpus Christi esse Deum. Denique dixit, *Hoc est Corpus meum; non Ego sum*; quia id expressum, quod signo repræsentabatur.

QVÆSTIO LXIII.

An tota Ratio Sacramenti sit in una specie?

VTERANI sic ratiocinatur: Si panis & celi sunt duo Sacraenta; tunc si audent Sacramenta, qui calicem negant. Si unum sint; ergo dimidiatum est laes, quin coniuino spiritali potum negant.

SVAS: ONES vide infra quest. 66.

AUTOR. Eucharistia trifariam consideratur. I. Ut pignus diuini amoris Sic in Una specie consuatur: quia totum Christum exhibit. II. Ut Sacrificium: Sic Vtraque necessaria est: quia id significat Christi passionem. ut cruenti Sacrificii imitatio, quæ sine offerto Sanguinis signo non repræsentatur. 3. Deinde in Sacrificio esse debet reipla, quod fuit in typo Melchisedechano. Ideo Vitis Ecclesiæ nunquam passus est Sacrificia altera sola: D.Th. 3. q. 83. art. 6.

III. Ut Sacramentum: Sic in alterutra perfectè est tota ratio Sacramenti. Ita Concil. Trident. Ses. 21. Can. 3. RATIO. Quia in utrilibet est Significatio & Causalitas gratiæ: quæ omni inesse Sacramento debent.

I. *Significatio veriuslibet est Refectio spiritualis, at hanc proinde vinum solum, vit & panis solum significat: potestq; altera species dici pars, (sed Materialis) Sacramenti, sc. Christi totius. Itaque in Scripturis Efurite & Sirite justitiam, Mat. 5. Eccl. 24. Manducare & bibere, ut Ios. 6. pro eodem ponuntur: teste S. Cypr. Sem. de*

